

A Systemic Approach to address
Perpetrators of domestic violence

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ

Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας
Διασύνδεσης Φορέων

ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

WP2 Ανάπτυξη μοντέλου συνεργασίας

Funded by
the European Union

Association NAIA

UNA CASA
PER L'UOMO
società cooperativa sociale

www.work-with-perpetrators.eu

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ASAP 2.0
Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας Διασύνδεσης Φορέων ASAP 2.0
ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ASAP 2.0
WP2 Ανάπτυξη μοντέλου συνεργασίας

Επικεφαλής Παραδοτέου: Σύνδεσμος Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου και Νομού Ηρακλείου
Συντελεστές: Una casa per l'uomo società cooperativa sociale (UCPU), Association NAIA (NAIA), European network for the work with perpetrators of domestic violence ev (WWP), Association for the prevention and handling of violence in the family (SPAVO/ARHVF). Ιανουάριος 2024

Το περιεχόμενο της παρούσας έκδοσης αντιπροσωπεύει μόνο τις απόψεις του συγγραφέα και αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του/της και δεν αντανακλά απαραίτητα τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της δεν αποδέχονται καμία ευθύνη για τη χρήση των πληροφοριών που περιέχει.

1. Εισαγωγή	4
1.1. Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και ο ορισμός της βίας	4
1.2. Εκπόνηση του Πρωτοκόλλου ASAP2.0	6
1.3. Σκοποί του Πρωτοκόλλου ASAP2.0	7
2. αναδυόμενα ζητήματα που χρήζουν αντιμετώπισης	8
2.1. Καταστάσεις έκτακτης ανάγκης/κρίσεις (COVID-19)	8
2.2. Παιδική προστασία	8
2.3. Διαδικτυακή Βία κατά γυναικών και κοριτσιών (CVAWG)	10
2.4. Οι κύριοι παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με τα νέα ζητήματα βίας περιλαμβάνουν την ασφάλεια στο διαδίκτυο, τη βιώσιμη και αποτελεσματική υποστήριξη από τους επαγγελματίες, την αξιολόγηση κινδύνου και την προστασία των παιδιών	13
2.4.1. Διαχείριση και Συντονισμός Διαδικασιών	13
2.4.1. Συντονισμένη Αξιολόγηση Κινδύνου	14
3. Συμμετέχοντες	15
3.1. Συμμετέχοντες	15
3.2. Στόχοι	15
3.3. Υποχρεωτική και Εθελοντική Συμμετοχή	16
4. Προσωπικά Δεδομένα	17
5. Πρωτόκολλο Συνεργασίας και Εργαλειοθήκη	18
5.1. Φάση 1	18
5.2. Φάση 2	18
5.3. Φάση 3	19
5.3.1. Κοινή εκτίμηση κινδύνου	19
5.3.2. Εκτίμηση υποτροπής	19
5.3.3. Αξιολόγηση ατομικής αλλαγής	21
6. Παραρτήματα	22
6.1. Λίστα ελέγχου: Δείκτες κινδύνου σε καταστάσεις κακοποίησης	22
6.2. Εργαλείο αξιολόγησης υποτροπής	24
6.3. Καταγραφή Συναντήσεων	25

1. Εισαγωγή

1.1. Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και ο ορισμός της βίας

Στην Ευρώπη, το κύριο έγγραφο αναφοράς για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών και της βίας κατά ανηλίκων (τόσο άμεσης όσο και υποβοηθούμενης) είναι η «Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας» (Κωνσταντινούπολη, 7 Απρίλιος 2011).

Η Σύμβαση είναι το πρώτο διεθνές νομικά δεσμευτικό έγγραφο για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Το προοίμιο της «Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης» παραθέτει τις κύριες ευρωπαϊκές και διεθνείς συστάσεις που εμπνέουν τη Σύμβαση και ορίζει τις βασικές έννοιες για τη σωστή ερμηνεία του φαινομένου και των αιτιών του, και συγκεκριμένα:

- ότι η βία κατά των γυναικών είναι ένα δομικό φαινόμενο:
«Η βία κατά των γυναικών είναι μια εκδήλωση ιστορικά άνισων σχέσεων εξουσίας μεταξύ γυναικών και ανδρών, που οδήγησαν στην κυριαρχία και στις διακρίσεις εις βάρος των γυναικών από τους άνδρες και στην αποτροπή της πλήρους προόδου των γυναικών».
- ότι, κατά συνέπεια,
«...η πραγματοποίηση de jure και de facto ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελεί βασικό στοιχείο για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών».
- ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται περισσότερο, σε σύγκριση με τους άνδρες, στον κίνδυνο να υποστούν διάφορες μορφές βίας (οικογενειακή βία, σεξουαλική παρενόχληση και βία, καταναγκαστικοί γάμοι, λεγόμενα εγκλήματα τιμής, ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων...) και ότι όλα αυτά αποτελούν
«...σοβαρή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων γυναικών και κοριτσιών και σημαντικό εμπόδιο για την επίτευξη της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών».

Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις προϋποθέσεις, το άρθρο 3 ("Ορισμοί") περιγράφει τη "βία κατά των γυναικών" ως

«... παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και σημαίνει όλες τις πράξεις βίας με βάση το φύλο που έχουν ως αποτέλεσμα ή είναι πιθανό να καταλήξουν σε σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή ταλαιπωρία στις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων απειλών τέτοιων πράξεων, εξαναγκασμού ή αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε συμβαίνουν στη δημόσια είτε στην ιδιωτική ζωή» (Άρθρο 3 α).

Ορίζει επίσης την «οικογενειακή βία».

«...όλες οι πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας που λαμβάνουν χώρα εντός της οικογένειας ή της οικογενειακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης μοιράζεται ή έχει την ίδια κατοικία με το θύμα» (άρθρο .3 β)

Τέλος, ορίζει τη «βία κατά των γυναικών με βάση το φύλο» ως

«...κάθε βία που στρέφεται κατά μιας γυναίκας ή επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες» (άρθρο 3 δ), συμπεριλαμβάνοντας με τον όρο «γυναίκες» ακόμη και κορίτσια κάτω των 18 ετών (άρθρο 3 στ) και με τον όρο «φύλο» το σύνολο των «...ρόλων, συμπεριφορών, δραστηριοτήτων και κοινωνικά κατασκευασμένων χαρακτηριστικών που μια δεδομένη κοινωνία θεωρεί κατάλληλα για γυναίκες και άνδρες» (άρθρο 3 γ).

Ο κύριος σκοπός της Σύμβασης είναι

«...για την προστασία των γυναικών από κάθε μορφή βίας, και την πρόληψη, δίωξη και εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας» (Κεφάλαιο I - Σκοποί, ορισμοί, ισότητα και μη διάκριση, γενικές υποχρεώσεις - Άρθρο 1 α).

Ο στόχος αυτός επιδιώκεται μέσα από δράσεις και παρεμβάσεις που αφορούν τρεις βασικούς θεματικούς τομείς:

1. τη πρόληψη της βίας (Κεφάλαιο III - Πρόληψη)
2. τη προστασία των θυμάτων (Κεφάλαιο IV - Προστασία και υποστήριξη)
3. τη ποινική δίωξη των δραστών (Κεφάλαιο V - ουσιαστικό δίκαιο)

Στο Κεφάλαιο III, τα προγράμματα δραστών που ασχολούνται με δράστες ενδοοικογενειακής βίας (άρθρο 16) παρατίθεται ως μία από τις πιθανές μορφές πρόληψης, εκτός από άλλες ενέργειες όπως η ευαισθητοποίηση, η εκπαίδευση και η κατάρτιση των επαγγελματιών (άρθρα 13, 14 και 15).

Πιο συγκεκριμένα, το Αρ. 16 (Προγράμματα προληπτικής παρέμβασης και θεραπείας) αναφέρει τα εξής:

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία ή την υποστήριξη προγραμμάτων που στοχεύουν στη διδασκαλία των θυτών ενδοοικογενειακής βίας να υιοθετούν μη βίαιη συμπεριφορά στις διαπροσωπικές σχέσεις με σκοπό την πρόληψη περαιτέρω βίας και την αλλαγή των προτύπων βίαιης συμπεριφοράς.
2. Τα μέρη λαμβάνουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία ή την υποστήριξη προγραμμάτων θεραπείας που στοχεύουν στην αποτροπή των δραστών, ιδίως των δραστών εγκλημάτων σεξουαλικής βίας, να επαναλάβουν τα αδικήματα.
3. Κατά τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, τα Μέρη διασφαλίζουν ότι η ασφάλεια, η υποστήριξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων αποτελούν πρωταρχικό μέλημα και ότι, κατά περίπτωση, τα προγράμματα αυτά καταρτίζονται και εφαρμόζονται κατόπιν στενής συνεργασίας με εξειδικευμένες υπηρεσίες παροχής υποστήριξης προς τα θύματα.

Το άρθρο 16(3) υπογραμμίζει την ανάγκη για συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών παροχής υποστήριξης προς τα θύματα (όπως ορίζονται στα άρθρα 20 και 22 του Κεφαλαίου IV) και των προγραμμάτων δραστών , αλλά δεν δίνεται καμία μεθοδολογική ένδειξη σχετικά με τις πιθανές μορφές αυτής της συνεργασίας.

Εν κατακλείδι, η «Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης»:

- ορίζει την βία κατά των γυναικών ως δομικό φαινόμενο, που προκαλείται κυρίως από κοινωνικούς και πολιτιστικούς λόγους (ανισότητα των φύλων και οι συνέπειές της ως προς την ανισότητα εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών).
- δηλώνει και ορίζει τις διάφορες μορφές βίας με βάση το φύλο (σωματική, σεξουαλική, οικονομική, ψυχολογική, παρενοχλητική παρακολούθηση)·
- δηλώνει ότι η προστασία και η υποστήριξη των θυμάτων (γυναικών και ανηλίκων) είναι ο κύριος στόχος που πρέπει να επιδιωχθεί από τα Μέρη που επικύρωσαν τη Σύμβαση·
- Αναφέρει λεπτομερώς τους κύριους τομείς παρέμβασης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας (πρόληψη, προστασία και τιμωρία)·

- αναφέρει τα προγράμματα δραστών ως μία από τις απαραίτητες προληπτικές παρεμβάσεις, αναγνωρίζοντας την ανάγκη συνεργασίας μεταξύ προγραμμάτων για δράστες και υπηρεσιών υποστήριξης θυμάτων (αν και δεν υπάρχουν συγκεκριμένες λειτουργικές και μεθοδολογικές κατευθυντήριες οδηγίες για τον τρόπο υλοποίησης αυτής της συνεργασίας).

1.2. Εκπόνηση του Πρωτοκόλλου ASAP2.0

Η συνεργασία μεταξύ των προγραμμάτων δραστών και των υπηρεσιών παροχής υποστήριξης προς τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι μια αναγκαιότητα που αντιμετωπίζεται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και από τις εθνικές νομοθεσίες πολλών χωρών σε όλη την Ευρώπη. Είναι μια ανάγκη που προκύπτει στην καθημερινή εργασία των επαγγελματιών που εργάζονται σε Προγράμματα Διαχείρισης Θυτών και Υπηρεσίες Υποστήριξης Θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Το «Πρωτόκολλο ASAP2.0» είναι μια αναβαθμισμένη έκδοση του υπάρχοντος πρωτοκόλλου ASAP που αναπτύχθηκε μέσω της υλοποίησης του Έργου ASAP (Μια Συστημική Προσέγγιση για την Αποτελεσματική Διαχείριση Θυτών ενδοοικογενειακής Βίας, συγχρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση – Πρόγραμμα REC 2019). Το πρωτόκολλο ASAP αποδείχθηκε χρήσιμο εργαλείο για τη διαχείριση δικτύων συνεργασίας μεταξύ οργανισμών και φορέων που εργάζονται με δράστες και θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Το Πρωτόκολλο του A.S.A.P.2.0 είναι μια αναβαθμισμένη έκδοση του αρχικού πρωτοκόλλου προσαρμοσμένη στις νέες απαιτήσεις που έχουν προκύψει στο πεδίο. Ενσωματώνει τα αποτελέσματα της πιλοτικής εφαρμογής του πρωτοκόλλου ASAP και λαμβάνει υπόψη πτυχές που σχετίζονται με καταστάσεις κρίσης, όπως η πανδημία COVID-19, η προστασία των παιδιών, η διαδικτυακή βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών και η συντονισμένη προσέγγιση .

Ανταποκρίνεται στις κύριες ευκαιρίες και προκλήσεις που προκύπτουν από την προκαταρκτική χαρτογράφηση των υφιστάμενων μορφών συνεργασίας και καλών πρακτικών στην Ευρώπη που πραγματοποιείται από τους εταίρους του έργου και αποσκοπεί στην παροχή ασφάλειας σε γυναίκες και παιδιά θύματα βίας μέσω:

- Συνεργασίας και συντονισμένων παρεμβάσεων.
- Σύναψης θεσμικών συμφωνιών.
- Ενδυνάμωσης των ικανοτήτων των επαγγελματιών σε θέματα που σχετίζονται με την ενδοοικογενειακή βία.
- Βελτιωμένων παρεμβάσεων και παρακολούθηση των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας .
- Καλύτερη κατανόηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας .
- Κατανόησης του αντίκτυπου της κρίσης του COVID-19.
- Έμφασης σε ζητήματα που σχετίζονται με την προστασία και την διαφύλαξη των παιδιών
- Εις βάθος προσέγγισης του θέματος της διαδικτυακής βίας.

Το πρωτόκολλο ASAP2.0 και τα εργαλεία που αναπτύχθηκαν κατά την υλοποίηση του ASAP2.0 προτείνουν μια πολύ-υπηρεσιακή συνεργασία μεταξύ επαγγελματιών που εργάζονται στις Υπηρεσίες Υποστήριξης Θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και στα προγράμματα δαστών. Το πρωτόκολλο και τα σχετικά εργαλεία του (Toolkit) παρέχουν μια συστηματική και ολιστική προσέγγιση που βασίζεται σε μια δομημένη και σταδιακή διαδικασία ενεργούς συνεργασίας μεταξύ επαγγελματιών και προτείνει ένα χρονοδιάγραμμα και θεματικό πλαίσιο με μεγαλύτερη σαφήνεια. Το Πρωτόκολλο ASAP2.0 ορίζει ένα διαρθρωμένο «χρονοδιάγραμμα συναντήσεων» για την ανταλλαγή πληροφοριών, διοργανική συνεργασία και από κοινού σχεδιασμό μεταξύ επαγγελματιών πρώτης γραμμής διαφορετικών ειδικοτήτων, είτε προέρχονται από την Υπηρεσία Υποστήριξης Θυμάτων είτε από τα Προγράμματα δραστών .

Το πρωτόκολλο ASAP 2.0 έχει ευέλικτο δομικό σχεδιασμό, με ευρεία εφαρμογή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας και μπορεί να προσαρμοστεί στην πραγματικότητα κάθε οργανισμού και στις δυνατότητες κάθε χώρας.

Η μεθοδολογία που υιοθετήθηκε για την ανάπτυξη ακολούθησε την έννοια της «προσαρμοστικότητας» και της ευελιξίας με στόχο τη δημιουργία ενός βιώσιμου τρόπου συνεργασίας και συντονισμένης ανταπόκρισης τόσο από την πλευρά των θυμάτων όσο και από την πλευρά των θυτών. Το

πρωτόκολλο ASAP 2.0 είναι δομημένο έτσι ώστε να επισημαίνει τις δυσκολίες που σχετίζονται με παρεμβάσεις κατά την περίοδο κρίσεων, όπως η πανδημία COVID-19, η ανάγκη για προστασία των παιδιών και η διαδικτυακή βία, ώστε να μεγιστοποιείται η προστασία του θύματος σε περιπτώσεις υποτροπής ή μεγιστοποίησης του κινδύνου.

Στα επόμενα κεφάλαια αναλύουμε θέματα που σχετίζονται με τη μεγιστοποίηση της ασφάλειας των θυμάτων, την προστασία των παιδιών και την πρόληψη της υποτροπής, έχουμε διαμορφώσει εργαλεία για την Αξιολόγηση Κινδύνου προτείνοντας η να γίνεται αρκετά τακτικά, ώστε να αξιολογείται ο κίνδυνος ανά πάσα στιγμή.

Το ASAP2.0 Protocol Toolkit παρουσιάζεται λεπτομερώς στα ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.

1.3. Σκοποί του Πρωτοκόλλου ASAP2.0

Το παρόν πρωτόκολλο αποσκοπεί στην παροχή μιας λειτουργικής εργαλειοθήκης για την εφαρμογή ενός συστημικού μοντέλου συνεργασίας μεταξύ των Υπηρεσιών Υποστήριξης Θυμάτων και των προγραμμάτων δραστών. Σε περιπτώσεις που εμπλέκονται παιδιά, θα πρέπει να συμμετέχουν επαγγελματίες από τις Υπηρεσίες Υποστήριξης Παιδιών, τις Κοινωνικές Υπηρεσίες και το Σύστημα Ποινικής Δικαιοσύνης.

Ο κύριος στόχος του Πρωτοκόλλου και των εργαλείων που έχουν αναπτυχθεί για το ASAP2.0 είναι να βελτιώσει τις παρεμβάσεις προς τους δράστες με σκοπό τη μεγιστοποίηση της ασφάλειας των θυμάτων και των παιδιών και τη μείωση του κινδύνου. Κάθε βήμα και ενέργεια στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκόμενων υπηρεσιών θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με αυτόν τον στόχο.

2. αναδυόμενα ζητήματα που χρήζουν αντιμετώπισης

2.1. Καταστάσεις έκτακτης ανάγκης/κρίσεις (COVID-19)

Τα τελευταία χρόνια, κρίσεις, όπως η πανδημία COVID-19, υπογράμμισαν την ανάγκη για αλλαγές και υιοθέτηση βελτιωμένης μεθοδολογίας, εργαλείων και πρακτικών για την αντιμετώπιση του φαινομένου της Βίας κατά των Γυναικών και Κοριτσιών και της Ενδοοικογενειακής Βίας σε περιόδους κρίσης. Παράγοντες άγχους, απομόνωση των θυμάτων λόγω της επιβολής περιοριστικών μέτρων, όπως η απαγόρευση κυκλοφορίας, και περιορισμένη πρόσβαση στις νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και ψυχικής υγείας, και ο αυξημένος κίνδυνος βίαιης συμπεριφοράς ή υποτροπής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στις παρεμβάσεις των επαγγελματιών σε περιόδους κρίσης. Το αναβαθμισμένο πρωτόκολλο του ASAP2.0 και τα εργαλεία που αναπτύχθηκαν εξετάζουν αυτά τα ζητήματα και επικεντρώνονται στην ασφάλεια του θύματος και στον εντοπισμό του κινδύνου που πιθανόν να αντιμετωπίζουν τα θύματα (βλ. Παράρτημα 5).

Η διαδικτυακή/εξ αποστάσεως συμβουλευτική και υποστήριξη θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο από τις Υπηρεσίες Υποστήριξης Θυμάτων όσο και από τα Προγράμματα Δραστών, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η ασφάλεια των θυμάτων, να αποτραπεί περαιτέρω βία, να μειωθεί η υποτροπή και να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος κατά την διάρκεια περιόδων κρίσης. Είναι ζωτικής σημασίας να διασφαλιστεί η συνεκτίμηση των κανόνων δεοντολογίας και εμπιστευτικότητας σε περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συμβουλευτική εξ αποστάσεως.

Όλοι οι επαγγελματίες και οι υπηρεσίες πρέπει να συνεργαστούν για να αξιολογήσουν τον κίνδυνο, να αναπτύξουν σχέδια ασφάλειας και να συζητήσουν για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης που σχετίζονται με την περίοδο της κρίσης.

2.2. Παιδική προστασία

Η ασφάλεια των θυμάτων παραμένει βασική προτεραιότητα, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα τη σημασία της προστασίας των παιδιών στο πλαίσιο των Υπηρεσιών Παροχής Υποστήριξης Θυμάτων (VSS) και των Προγραμμάτων Δραστών (PP). Οι συντονισμένες προσπάθειες μεταξύ των επαγγελματιών που διαχειρίζονται περιπτώσεις υποστήριξης των θυμάτων όσο και από τη διαχείριση περιπτώσεων δραστών είναι απόλυτα θεμιτές για να δοθεί προτεραιότητα στην ασφάλεια των παιδιών όταν η ευημερία, η ακεραιότητα και οι ανάγκες τους διατρέχουν κίνδυνο.

I. Πολιτική Προστασίας Παιδιών

Η προστασία και η προώθηση των δικαιωμάτων των παιδιών και των συμφερόντων τους πρέπει να διασφαλίζεται σε περιπτώσεις που εμπλέκονται παιδιά. Οι επαγγελματίες και από τις δύο υπηρεσίες (Υπηρεσίες Παροχής Υποστήριξης Θυμάτων και Προγράμματα Δραστών) έχουν το απαράβατο καθήκον να προστατεύουν τα παιδιά από την κακοποίηση, την κακομεταχείριση, την εκμετάλλευση, την παραμέληση και τη δευτερογενή θυματοποίηση.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης παρέχει την «Προστασία και υποστήριξη σε παιδιά μάρτυρες» (άρθρο 26) και διασφαλίζει ότι τα δικαιώματα των παιδιών και η φωνή τους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε σχέση με «την επιμέλεια, τα δικαιώματα επίσκεψης και την ασφάλεια» (άρθρο 31).

Πέρα από μαρτυρίες, ακόμη και υποψίες για παραβίαση της Πολιτικής για Προστασία Παιδιών θα πρέπει να αναφέρονται στα σημεία επαφής για ζητήματα προστασίας των παιδιών. Τα βήματα για μια διαδικασία προστασίας των παιδιών πρέπει να δομούνται σε κάθε χώρα ανάλογα με τις δυνατότητές της.

Οι εμπλεκόμενοι φορείς θα πρέπει να επικεντρωθούν στο βέλτιστο συμφέρον των παιδιών και στην αποφυγή περαιτέρω βλάβης και επανατραυματισμού. Ειδικότερα, τα παιδιά δεν πρέπει να εκτίθενται στον ηθελημένο ή ακούσιο κίνδυνο βλάβης και κακοποίησης σε καμία περίπτωση. Όλοι οι εμπλεκόμενοι επαγγελματίες θα πρέπει να διασφαλίζουν έναν ανοιχτό διάλογο και επικοινωνία μεταξύ τους για τη βελτίωση της ευαισθητοποίησης και της εφαρμογής των πολιτικών και πρακτικών προστασίας.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ! Οι πληροφορίες θα πρέπει να ανταλλάσσονται με προσοχή μεταξύ των επαγγελματιών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προστασίας των παιδιών με σεβασμό στους κανόνες δεοντολογίας και εμπιστευτικότητας, εκτός εάν υπάρχει υψηλός κίνδυνος για τους ενδιαφερόμενους και εμπλεκόμενους.

II. Προϋποθέσεις για ανοιχτό διάλογο στους οργανισμούς που χρησιμοποιούν το πρωτόκολλο ASAP2.0

Η καθιέρωση μίας πολιτικής προσανατολισμένης στην προστασία του παιδιού, δημιουργεί συνεχώς μονοπάτια ανοιχτής επικοινωνίας και κατανόησης, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, μεταξύ διαφόρων φορέων μελών όπως οργανώσεις, σχολεία, υπηρεσίες πρόνοιας, αστυνομία, ιατρικό προσωπικό κ.λπ.

- Επίλυση της σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων παραγόντων.
- Δημιουργία ενός κοινού πλαισίου για το νόημα και την παρέμβαση σε καταστάσεις άμεσης ή έμμεσης κακοποίησης .
- Οι δικαστικές διαδικασίες θα πρέπει να ακολουθούν μια ευαισθητοποιημένη προσέγγιση, ώστε να ελαχιστοποιείται η επαναθυματοποίηση και να εξασφαλίζεται η μεγιστοποίηση της ασφάλειας των παιδιών σε κάθε επίπεδο διαχείρισης υποθέσεων.

III. Αξιολόγηση Κινδύνου

Θα πρέπει να διενεργείται αξιολόγηση κινδύνου σε κάθε βήμα της διαδικασίας, είτε στην υποστήριξη των θυμάτων είτε στη διαχείριση των δραστών , με στόχο τη μεγιστοποίηση της συνεργασίας και της ασφάλειας μεταξύ διαφόρων υπηρεσιών (βλ. Παράρτημα 5.1, Ενότητα Β). Η Αξιολόγηση Κινδύνου είναι προσαρμοσμένη στα θέματα που σχετίζονται με καταστάσεις έκτακτης ανάγκης/κρίσεις, όπως η διαδικτυακή συμβουλευτική και οι περιορισμοί που επιβάλλονται. Η διαδικτυακή βία λαμβάνεται επίσης υπόψη στην Αξιολόγηση Κινδύνου για την προώθηση της ασφάλειας των παιδιών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ! Συνιστάται μια διεξοδική, συνεκτική και πιθανώς κοινή αξιολόγηση της κατάστασης, ώστε να παρέχεται ένα «δίκτυο» ασφάλειας για τα παιδιά σε κάθε στάδιο.

IV. Αρχές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των παιδιών

Σε περιπτώσεις που εμπλέκονται άμεσα παιδιά, οι ακόλουθες αρχές θα πρέπει να τηρούνται τόσο από τις Υπηρεσίες Υποστήριξης Θυμάτων όσο και από τα Προγράμματα Δραστών για τη διασφάλιση της αξιοπρέπειας και των δικαιωμάτων των παιδιών:

Συναίνεση κατόπιν ενημέρωσης στη διαδικασία αξιολόγησης

- ενημερωμένη συγκατάθεση, κατά το αρχικό στάδιο, από τον γονέα
- ενημέρωση των παιδιών για τα θέματα που θα καλυφθούν και το δικαίωμα να αποσυρουν την συγκατάθεση τους ανά πάσα στιγμή

Υποστήριξη	→ Το παιδί έχει το δικαίωμα να συνοδεύεται από κάποιον που θεωρεί οικείο και θα πρέπει να μπορεί να επιλέξει από ποιον θα λάβει υποστήριξη ή ακόμα και να μείνει μόνο του αν είναι άνω των 13 ετών. ΣΗΜΕΙΩΣΗ! Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο άτομο που συνοδεύει το παιδί σε όλες τις διαδικασίες
Σεβασμός των Δικαιωμάτων	→ πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα άρνησης απάντησης, συμμετοχής στην αξιολόγηση και καταγραφής με οποιοδήποτε μέσο
Φύλο & Ανάγκες	→ λάβετε υπόψη το φύλο των παιδιών και τις διαφορετικές ανάγκες τους (π.χ. ηλικία, αναπτυξιακό στάδιο κ.λπ.), καθώς και το φύλο των επαγγελματιών με τους οποίους το παιδί θέλει να μιλήσει

Ο ρόλος, οι ανάγκες και η φωνή των παιδιών είναι πολύτιμες για παρεμβάσεις σε περιπτώσεις που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα. Τα δικαιώματά τους πρέπει να προστατεύονται όταν οι επαγγελματίες συλλέγουν και ανταλλάσσουν πληροφορίες. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή «η συμμετοχή πρέπει να είναι ασφαλής, ουσιαστική και να μην βλάπτει τα παιδιά. Γι' αυτό οι οργανισμοί πρέπει να εφαρμόζουν πολιτικές προστασίας των παιδιών».

2.3. Διαδικτυακή Βία κατά γυναικών και κοριτσιών (CVAWG)

Η διαδικτυακή Βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι ένα φαινόμενο που περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές πτυχές της βίας που διαπράττεται στο διαδίκτυο ή μέσω ψηφιακών συσκευών και είναι μια αναδυόμενη νέα διάσταση της έμφυλης βίας. Η διαδικτυακή βία είναι ένας γενικός όρος που περιλαμβάνει όλες τις μορφές βίας που διαπράττονται μέσω της Τεχνολογίας Πληροφοριών και Επικοινωνιών (ΤΠΕ). Οι κοινές μορφές θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως παρενοχλητική παρακολούθηση μέσω διαδικτύου, διαδικτυακός εκφοβισμός, παρενόχληση, μη συναινετική κοινοποίηση εικόνων και ο περιορισμός της πρόσβασης στην τεχνολογία. Η βία που διαπράττεται διαδικτυακά ή μέσω ΤΠΕ είναι μια συνέχεια των μορφών βίας που διαπράττονται και εκτός σύνδεσης, και είναι ένα φαινόμενο που δεν διαχωρίζεται διαχωρισμένο από τη βία στον πραγματικό κόσμο. Τις περισσότερες φορές ακολουθεί τα ίδια μοτίβα με την βία στον πραγματικό κόσμο και έχει ψυχολογικές, κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες για τις γυναίκες και τα κορίτσια και μπορεί να μετατραπεί σε σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βία.

Στην περίπτωση της συνεργασίας μεταξύ διαφόρων υπηρεσιών, είναι σημαντικό να γίνεται από κοινού ή παράλληλη αξιολόγηση του κινδύνου και κατά τον σχεδιασμό πλάνου ασφάλειας να λαμβάνεται υπόψη οποιοδήποτε επεισόδιο διαδικτυακής βίας, προκειμένου να επικεντρωθεί κατάλληλα η συμβουλευτική με τον δράστη και να αυξηθεί η ασφάλεια του θύματος. Στην διαχείριση περιπτώσεων διαδικτυακής βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, τα δίκτυα συνεργασίας θα πρέπει να διευρύνονται, όπου είναι εφικτό, έτσι ώστε να περιλαμβάνουν την εμπλοκή των αρμόδιων υπηρεσιών δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος

I. Μορφές Διαδικτυακής βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών

Υπάρχουν διάφορες μορφές διαδικτυακής βίας, όπως η διαδικτυακή παρενόχληση, η ρητορική μίσους, ο εκφοβισμός, η διαδικτυακή εκμετάλλευση, ο εξαναγκασμός, οι απειλές, η παρενοχλητική παρακολούθηση στον κυβερνοχώρο, η κλοπή ταυτότητας και ιδιαίτερα το stalkerware (λογισμικό κατασκοπείας).

Συγκεκριμένα, σε σχέση με τη συντροφική βία (IPV), οι πιο συχνές μορφές διαδικτυακής βίας είναι οι ακόλουθες:

- Διαδικτυακή παρενοχλητική παρακολούθηση:** παρακολούθηση μέσω e-mail, μηνυμάτων (διαδικτυακών και μή) ή μέσω διαδικτύου, πιο συγκεκριμένα:

- επίμονη εμπλοκή σε απειλητική ή εκφοβιστική συμπεριφορά προς άλλο άτομο, μέσω τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, η οποία προκαλεί φόβο στο άτομο ότι απειλείται η δική του ασφάλεια ή η ασφάλεια των εξαρτώμενων προσώπων·
- θέτοντας ένα άλλο άτομο υπό συνεχή παρακολούθηση, χωρίς τη συγκατάθεση ή τη νόμιμη εξουσιοδότηση του ατόμου αυτού, μέσω τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, με σκοπό την καταγραφή ή την παρακολούθηση των κινήσεων και των δραστηριοτήτων του ατόμου αυτού·
- Δημοσιοποίηση υλικού που περιέχει τα προσωπικά δεδομένα ενός άλλου προσώπου προσβάσιμο σε πληθώρα τελικών χρηστών, μέσω τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, με σκοπό την υποκίνηση αυτών των τελικών χρηστών να προκαλέσουν σωματική ή σημαντική ψυχολογική βλάβη στο άτομο¹.

Η παρενοχλητική παρακολούθηση μέσω διαδικτύου περιλαμβάνει επαναλαμβανόμενα περιστατικά, τα οποία μπορεί να είναι ή όχι μεμονωμένα αβλαβείς πράξεις, αλλά συνδυαστικά υπονομεύουν το αίσθημα της αίσθησης ασφάλειας του θύματος και προκαλούν αγωνία, φόβο ή αίσθημα ανησυχίας και περιλαμβάνει²:

- απειλές (σεξουαλικής, οικονομικής, σωματικής ή ψυχολογικής φύσης)
- δυσφήμιση παρακολούθηση και συλλογή προσωπικών πληροφοριών για το θύμα
- κλοπή ταυτότητας
- παρότρυνση για σεξ
- σφετερισμός ταυτότητας του θύματος και δημιουργία ψεύτικου προφίλπαρενόχληση με συνεργούς για την απομόνωση του θύματος
- παρακολούθηση ή κατασκοπεία του θύματος
- κλοπή κωδικών πρόσβασης
- σπάσιμο ή παραβίαση συσκευών για πρόσβαση σε ιδιωτικούς χώρους
- εγκατάσταση λογισμικού κατασκοπείας ή εφαρμογών για εντοπισμό γεωγραφικής τοποθεσίας
- κλοπή συσκευών.

b) **Διαδικτυακή παρενόχληση:** παρενόχληση μέσω email, μηνυμάτων (ηλεκτρονικών και μη) μέσω Διαδικτύου (EIGE 2017), συμπεριλαμβανομένων:

- έναρξη επίθεσης με τρίτους που κατευθυνόμενη σε άλλο άτομο, καθιστώντας απειλητικό ή προσβλητικό υλικό προσβάσιμο σε πληθώρα τελικών χρηστών, μέσω τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, με αποτέλεσμα την πρόκληση σημαντικής ψυχολογικής βλάβης στο άτομο που δέχεται επίθεση
- συμμετοχή με τρίτους σε επιθέσεις που αναφέρονται παραπάνω.

Οι πράξεις διαδικτυακής παρενόχλησης περιλαμβάνουν:

- απειλές σωματικής ή/και σεξουαλικής βίας
- ακατάλληλες ή προσβλητικές προσεγγίσεις
- ρητορική μίσους, που σημαίνει γλώσσα που υποτιμά, προσβάλλει, απειλεί ή στοχεύει το θύμα επειδή απορρίπτει τον δράστη

c) **Μη συναινετική κοινοποίηση προσωπικού υλικού:** περιλαμβάνει τη διαδικτυακή διανομή φωτογραφιών ή βίντεο με σεξουαλικό περιεχόμενο χωρίς τη συγκατάθεση του εικονιζόμενου προσώπου, συμπεριλαμβανομένων:

- Διαδικτυακή κοινοποίηση προσωπικού υλικού (εικόνες, βίντεο ή άλλο υλικό που απεικονίζει σεξουαλικές δραστηριότητες) άλλου ατόμου σε ένα ευρύ κοινό, μέσω τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, χωρίς τη συγκατάθεση του εικονιζόμενου προσώπου·

1 Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 8 Μαρτίου 2022 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX-52022PC0105>

2 GREVIO 2021, γενική Σύσταση αρ. 1 για την ψηφιακή διάσταση της βίας κατά των γυναικών <https://rm.coe.int/grevio-rec-no-on-digital-violence-against-women/1680a49147>

- Δημιουργία, αλλαγή και, στη συνέχεια κοινοποίηση μέσω ψηφιακών μέσων, εικόνων, βίντεο ή άλλου υλικού που απεικονίζουν ψευδώς κάποιον να συμμετέχει σε σεξουαλικές δραστηριότητες χωρίς τη συγκατάθεσή του
- Απειλή για δημοσίευση υλικού σεξουαλικού περιεχομένου (εικόνες, βίντεο, απομιμήσεις (deep fakes)) για να απειλήσει, να εξαναγκάσει ή να εκβιάσει κάποιον, είτε για περισσότερο υλικό με σεξουαλικό περιεχόμενο είτε για χρήματα, μερικές φορές και τα δύο.

Όπως περιγράφεται από το EIGE (2022), όλες οι πράξεις που αποτελούν Διαδικτυακή βία κατά των γυναικών και κοριτσιών θα μπορούσαν:

- a. Να ξεκινούν διαδικτυακά και να συνεχίζουν εκτός σύνδεσης, όπως στο χώρο εργασίας, στο σχολείο ή στο σπίτι.
- b. Να ξεκινούν εκτός σύνδεσης, στον πραγματικό κόσμο, και να συνεχίζουν διαδικτυακά σε διαφορετικές πλατφόρμες, όπως μέσα κοινωνικής δικτύωσης, email ή εφαρμογές ανταλλαγής μηνυμάτων.
- c. να διαπράττονται από άτομο ή ομάδα ατόμων που είναι ανώνυμα ή/και άγνωστα στο θύμα.
- d. να διαπράττονται από άτομο ή ομάδα ατόμων που είναι γνωστά στο θύμα, όπως ένας (πρώην) σύντροφος, συμμαθητής ή συνάδελφος

II. Αξιολόγηση της Διαδικτυακής βίας κατά των Γυναικών και κοριτσιών και του σχεδιασμού πλάνου ασφαλείας IT3³:

Η αρχική αξιολόγηση μας βοηθά να αναγνωρίσουμε τις υφιστάμενες μορφές διαδικτυακής βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών την οποία πρέπει να ακολουθεί πάντα η αξιολόγηση κινδύνου και η συνεργασία με τα θύματα για τον από κοινού σχεδιασμό ενός εξατομικευμένου πλάνου παρέμβασης, που περιλαμβάνει σχεδιασμό πλάνου ασφαλείας και συλλογή αποδεικτικών στοιχείων. Η διαδικτυακή βία κατά των γυναικών και κοριτσιών θα μπορούσε να έχει συντριπτικές επιπτώσεις στη ζωή των θυμάτων, γιατί μπορεί να συμβεί ανά πάσα στιγμή, οπουδήποτε και με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Η παροχή υπηρεσιών προς τις γυναίκες θύματα παρέχει επιβεβαίωση ότι η εμπειρία τους αποτελεί «γνήσια» μορφή βίας, ακόμη και αν διαπράττεται στον διαδικτυακό κόσμο, με τραυματικές και μακροχρόνιες επιπτώσεις.

Όταν εργάζεστε με θύματα/ επιζώσες, είναι σημαντικό να έχετε κατά νου όλες τις μορφές διαδικτυακής βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών και να γνωρίζετε πώς να τις αντιμετωπίσετε.

Στη φάση της αξιολόγησης, είναι σημαντικό:

- Εξετάσετε τους τύπους ψηφιακών μέσων που χρησιμοποιεί το θύμα ή ο δράστης
- Ελέγξτε εάν το θύμα και ο δράστης έχουν κοινούς λογαριασμούς ή χρησιμοποιούν συσκευές από κοινού
- Ρωτήστε για τις ψηφιακές δεξιότητες του θύματος και του θύτη
- Ερευνήστε εάν το θύμα έχει βιώσει παρενόχληση και απειλές στο διαδίκτυο
- Ερευνήστε εάν το θύμα ελέγχεται και παρακολουθείται ψηφιακά
- Διερευνήστε εάν ο δράστης γνωρίζει πράγματα που δεν πρέπει να γνωρίζει ή να έχει πρόσβαση σε κωδικούς πρόσβασης ή να έχει κοινούς λογαριασμούς με το θύμα.

3 Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με αυτές τις πτυχές, βλ «Εργαλειοθήκη DeStalk για παρόχους που εργάζονται με θύματα/επιζώσες»

Εάν υπάρχει η πιθανότητα ο θύτης να παρακολουθεί και να εντοπίζει το τηλέφωνο του θύματος/επιζώσας, τότε η προτεραιότητα είναι να αναπτύξετε ένα ξεκάθαρο και εμπειριστατωμένο σχέδιο ασφάλειας, σε συνεργασία με τη γυναίκα, έχοντας κατά νου ότι οποιαδήποτε απότομη αλλαγή μπορεί να κλιμακώσει την καταχρηστική συμπεριφορά του δράστη.

Το σχέδιο ασφάλειας αναφορικά με την χρήση τεχνολογίας πληροφοριών IT ?θα πρέπει να αντιμετωπίζει τα ακόλουθα σημεία:

- Δημιουργία ασφαλούς καναλιού επικοινωνίας
- Χρήση ασφαλούς συσκευής
- Χρήση διαδικτυακής επικοινωνίας και λογαριασμών μέσων κοινωνικής δικτύωσης
- Ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια σε περιπτώσεις κλιμάκωσης

III. Συνεργασία με τους δράστες της Διαδικτυακής βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών

Οι επαγγελματίες πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί όταν συζητούν για την διαδικτυακή βία κατά των γυναικών και κοριτσιών με τους δράστες προκειμένου να να αποφύγουν να τους παρέχουν λεπτομέρειες σχετικά με πτυχές που μπορεί να γνωρίζουν. Ο κίνδυνος είναι να προτείνουμε νέες μορφές καταναγκαστικού ελέγχου, αυξάνοντας τους κινδύνους για τα θύματα/επιζώσες. Για το λόγο αυτό, συνιστάται η χρήση της «τεχνικής των ερωτήσεων διοχέτευσης», δηλαδή, ξεκινώντας με γενικές ερωτήσεις και στη συνέχεια μεταβαίνοντας σε πιο συγκεκριμένες ερωτήσεις σχετικά με την πιθανή χρήση των ΤΠΕ για την άσκηση εξαναγκαστικού ελέγχου.

2.4. Οι κύριοι παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με τα νέα ζητήματα βίας περιλαμβάνουν την ασφάλεια στο διαδίκτυο, τη βιώσιμη και αποτελεσματική υποστήριξη από τους επαγγελματίες, την αξιολόγηση κινδύνου και την προστασία των παιδιών

2.4.1. Διαχείριση και Συντονισμός Διαδικασιών

Κάθε φορά που ενεργοποιείται το πρωτόκολλο, οι εμπλεκόμενοι επαγγελματίες πρέπει να επιλέξουν έναν συντονιστή, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για την επίβλεψη της διαδικασίας συνεργασίας και την εκτέλεση των συμφωνημένων αποφάσεων. Σε περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ των επαγγελματιών, ο συντονιστής μπορεί να αναλάβει την πρωτοβουλία. Σε πολλές χώρες, αυτός ο ρόλος ανατίθεται στον τοπικό εισαγγελέα, ενώ σε άλλα πλαίσια, ο συντονισμός συμφωνείται αμοιβαία μεταξύ των μερών, ενώ ο δικαστής λαμβάνει μόνο τα δεδομένα για την απόφαση/πράξεις που πρέπει να γίνουν κατά την εξουσία και την εντολή του/της. Ο συντονισμός θα μπορούσε να εναλλάσσεται μεταξύ επαγγελματιών από προγράμματα που συμμετέχουν. Το πλαίσιο των όρων συντονισμού ορίζεται στην Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας Διασύνδεσης Φορέων ASAP2.0 και στο Έγγραφο Πολιτικής ASAP2.0.

Η συστηματική και σταδιακή συνεργασία μεταξύ των Υπηρεσιών Παροχής Υποστήριξης Θυμάτων και των Προγραμμάτων Δραστών πρέπει να διασφαλιστεί σε όλα τα επίπεδα της διαδικασίας, ενώ προβλέπεται ευελιξία στη μικροδιαχείριση της διαδικασίας.

Όλα τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει να θεσπίσουν τα απαραίτητα νομικά ή διαδικαστικά μέτρα για να διασφαλίσουν τη σωστή αξιολόγηση του κινδύνου θανάτου, της σοβαρότητας της κατάστασης και της πιθανότητας επαναλαμβανόμενης βίας. Αυτή η αξιολόγηση είναι ζωτικής σημασίας για τη διαχείριση κινδύνου και, εάν χρειάζεται, για την παροχή συντονισμένης ασφάλειας και υποστήριξης.

2.4.1. Συντονισμένη Αξιολόγηση Κινδύνου

Η Αξιολόγηση Κινδύνου υπερτερεί ως διαδικασία διασφάλισης και αξιολόγησης, για τη μεγιστοποίηση της ασφάλειας σε κάθε επίπεδο της διαδικασίας. Η συνεχής συλλογική αξιολόγηση κινδύνου και η αμοιβαία ανάλυση από τους επαγγελματίες, με επίκεντρο τόσο τους παράγοντες κινδύνου του θύματος όσο και του δράστη, διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, τη συνοχή και την ευθύνη των επαγγελματιών. Είναι ένα ουσιαστικό βήμα για τους διαχειριστές υποθέσεων, ώστε να προσδιορίζουν με ακρίβεια και συνέπεια το επίπεδο κινδύνου, διασφαλίζοντας μια από κοινού κατανόηση και μια σταθερή βάση για συνεργασία.

Η αποτελεσματικότητα της προαναφερθείσας διαδικασίας εξαρτάται από τον κρίσιμο παράγοντα της αμοιβαίας κατανόησης, της αναγνώρισης των διαδικασιών και τον συντονισμό των εμπλεκόμενων υπηρεσιών. Είναι θεμελιώδες να αποσαφηνιστούν οι ρόλοι των επαγγελματιών που εκπροσωπούν τόσο την πλευρά του θύματος όσο και του θύτη, ώστε να διασφαλιστεί ότι εργάζονται αρμονικά, εστιάζοντας στην καταπολέμηση της βίας χωρίς να ευνοούν τη μία πλευρά έναντι της άλλης. Η επίτευξη κοινής κατανόησης της διαδικασίας είναι κρίσιμης σημασίας για την πρόληψη τυχόν ασυνείδητων προκαταλήψεων από την πλευρά των επαγγελματιών. Εάν εμπλέκονται άλλες υπηρεσίες, θα πρέπει να αποτελούν μέρος της συνολικής διαδικασίας συντονισμού.

Το πρωτόκολλο και η εργαλειοθήκη ASAP2.0 περιλαμβάνουν κοινή αξιολόγηση κινδύνου (βλ. Παράρτημα 5.1) επεισοδίων υποτροπής (βλ. Παράρτημα 5.2), αλλαγές στην συμπεριφορά του ατόμου (βλ. ερωτηματολόγια IMPACT) και για τη μέτρηση άλλων ποιοτικών στοιχείων. Αυτά τα εργαλεία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από επαγγελματίες που εργάζονται σε υπηρεσίες υποστήριξης θυμάτων και προγράμματα δράστων, καθώς και από επαγγελματίες από άλλους εμπλεκόμενους φορείς (π.χ. υπηρεσίες προστασίας παιδιών, κοινωνικές υπηρεσίες, αστυνομία κ.λπ.) κατά την εφαρμογή του πρωτοκόλλου για να διασφαλιστεί τόσο η εγκυρότητα και η αξιοπιστία της διαδικασίας όσο και το κοινό επίπεδο κατανόησης (βλ. Παράρτημα 5.3.).

Η επικοινωνία μεταξύ επαγγελματιών θα πρέπει να αξιοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους συναφείς κινδύνους που ενδέχεται να προκύψουν. Ο προσδιορισμός έκτακτης ανάγκης θα πρέπει να βασίζεται στην εφαρμογή της Αξιολόγησης Κινδύνου, που είναι διαθέσιμη σε κάθε συνεργαζόμενο μέρος, και στη διαδικασία συντονισμού που έχει συμφωνηθεί.

3. Συμμετέχοντες

3.1. Συμμετέχοντες

Το πρωτόκολλο ASAP2.0 μπορεί να ενεργοποιηθεί για τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας - και ειδικότερα της συντροφικής βίας - όπου και τα δύο μέλη που αποτελούσαν το (πρώην) ζευγάρι - θύτης και θύμα - συμμετέχουν σε αντίστοιχα προγράμματα παροχής υποστήριξης είτε θυμάτων είτε δραστών.

Οι βασικοί φορείς του πρωτοκόλλου είναι η Υπηρεσία Υποστήριξης Θυμάτων (VSS) και το Πρόγραμμα Δραστών (PP). Το πρωτόκολλο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εξής:

- Μεταξύ του προγράμματος δραστών και μιας εξωτερικής υπηρεσίας υποστήριξης, που περιλαμβάνει τον επαγγελματία που εργάζεται με τον δράστη και τον εξωτερικό επαγγελματία που εργάζεται με τον (πρώην) σύντροφο
- Μεταξύ του προγράμματος δραστών και μιας εξωτερικής υπηρεσίας παροχής υποστήριξης, που περιλαμβάνει τον επαγγελματία που εργάζεται με τον θύτη, τον επαγγελματία που είναι επικεντρωμένος
- στην επαφή με τους συνεργάτες και τον εξωτερικό επαγγελματία που εργάζεται με τον (πρώην) σύντροφο

Εντός στο Πρόγραμμα Δραστών, υπάρχει ανάγκη για έναν επαγγελματία που θα επικεντρώνεται στον δράστη και έναν επαγγελματία επικεντρωμένο/η στην επαφή με τους συνεργάτες. Εάν κριθεί απαραίτητο, η συνεργασία θα πρέπει να επεκταθεί σε όλους τους σχετικούς τοπικούς φορείς που εμπλέκονται στην υπόθεση, όπως οι υπηρεσίες παιδικής προστασίας, οι κοινωνικές υπηρεσίες και το σύστημα ποινικής δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της Εισαγγελίας και των Αστυνομικών Δυνάμεων, κατόπιν εξουσιοδότησης των συντονιστών και συναίνεσης των εμπλεκόμενων επαγγελματιών.

3.2. Στόχοι

Το πρωτόκολλο και η εργαλειοθήκη που αναπτύχθηκε στα πλαίσια του ASAP2.0 μπορούν να εφαρμοστούν στις περισσότερες περιπτώσεις, ενώ θα μπορούσαν να είναι πολύτιμα σε περιπτώσεις υψηλού κινδύνου, όταν εμπλέκονται παιδιά και σε περιπτώσεις που παρατηρούνται επαναλαμβανόμενες βίαιες συμπεριφορές. Εάν ο (πρώην) σύντροφος δεν παρακολουθεί καμία υπηρεσία υποστήριξης, το πρωτόκολλο μπορεί επίσης να εφαρμοστεί μεταξύ των επαγγελματιών του Προγράμματος Δραστών και των επαγγελματιών που βρίσκονται στο δίκτυο των συνεργατών τους.

Αυτό το πρωτόκολλο μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες η Υπηρεσία Υποστήριξης Θυμάτων δεν εμπλέκεται άμεσα:

- ο άνδρας που παρακολουθεί το πρόγραμμα δραστών είναι πατέρας παιδιού/παιδιών υπό Υπηρεσίες Υποστήριξης/Προστασίας Παιδιών
- ο άνδρας παραπέμπεται στο πρόγραμμα από το Σύστημα Ποινικής Δικαιοσύνης (π.χ. Εισαγγελία, Αστυνομικές Δυνάμεις) ή άλλες υπηρεσίες που μπορούν να αξιολογήσουν τον αντίκτυπο της βίας σε γυναίκες ή παιδιά

ΣΗΜΕΙΩΣΗ! Πριν από την ενεργοποίηση του Πρωτοκόλλου, είναι σημαντικό οι επαγγελματίες να αξιολογούν όλους τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με την εφαρμογή. Ειδικές καταστάσεις που χρειάζονται ενδελεχή αξιολόγηση περιλαμβάνουν, για παράδειγμα,

- Υποθέσεις παρενοχλητικής παρακολούθησης
- Καταστάσεις στις οποίες ο εξυπηρετούμενος ή ο (πρώην) σύντροφος έχει παρακολουθήσει προηγουμένως πρόγραμμα θεραπείας και ο θεραπευτής γνωρίζει τον (πρώην) σύντροφο
- Ο δράστης είναι έντονα αναστατωμένος ή αντιτίθεται στην εγγραφή του θύματος στην υπηρεσία, καθώς μπορεί να υποδηλώνει υψηλό κίνδυνο βίας

3.3. Υποχρεωτική και Εθελοντική Συμμετοχή

Ανάλογα με το θεσμικό πλαίσιο κάθε χώρας και φορέα, η συμμετοχή σε προγράμματα δράσεων είναι είτε υποχρεωτική είτε εθελοντική. Η εφαρμογή αυτού του Πρωτοκόλλου είναι αρκετά ευέλικτη και θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο θεσμικό πλαίσιο κάθε φορέα, είτε η συμμετοχή είναι υποχρεωτική είτε εθελοντική.

4. Προσωπικά Δεδομένα

Σε συμμόρφωση με τον Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Προσωπικών Δεδομένων GDPR και με τα σχετικά μέτρα για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ διαφορετικών Υπηρεσιών πρέπει να Εφαρμόζονται ρητά σε όλες τις εξουσιοδοτήσεις απορρήτου.

Το πρωτόκολλο ASAP2.0 μπορεί να εφαρμοστεί μόνο όταν το θύμα έχει ρητά εξουσιοδοτήσει την ανταλλαγή πληροφοριών για την κατάστασή του. Λόγω της πιθανής αύξησης του κινδύνου και των επαναλαμβανόμενων επεισοδίων υποτροπής, ο δράστης δεν χρειάζεται απαραίτητα να ενημερώνεται για την ενεργοποίηση του Πρωτοκόλλου, και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που δεν γνωρίζει ότι η (πρώην) σύντροφος λαμβάνει υποστήριξη. Μπορεί να ενημερωθεί μόνο μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα παρεμβάσεων και στους δύο και για πολύ συγκεκριμένους λόγους (π.χ. ζητήματα που σχετίζονται με την ευημερία και την επιμέλεια των παιδιών).

Όλα τα ζητήματα δεοντολογίας και απορρήτου που σχετίζονται με τη διαδικασία συντονισμένης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορέων ρυθμίζονται από τη Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας Διασύνδεσης Φορέων ASAP2.0 (MSA) που επισυνάπτεται σε αυτό το πρωτόκολλο. Το MSA υπογράφεται από τους διαχειριστές της υπόθεσης από την πλευρά του θύματος και του δράστη, και από τους διαχειριστές οποιασδήποτε άλλης εμπλεκόμενης υπηρεσίας, και περιγράφει την όλη διαδικασία συνεργασίας, τα βασικά σημεία και τις αμοιβαίες δεσμεύσεις. Οι υπογράφοι δεσμεύονται να σέβονται και να εφαρμόζουν τους κανόνες της Συμφωνίας.

Εάν το MSA δεν είναι δυνατό να υπογραφεί και από τα δύο μέρη λόγω οργανωσιακών και άλλων διοικητικών λόγων, το Έγγραφο Πολιτικής ASAP2.0 θα μπορούσε να είναι η αποτελεσματική επιλογή, υπογεγραμμένο από τον εμπλεκόμενο επαγγελματία. Το Έγγραφο Πολιτικής ASAP2.0 περιλαμβάνει τις βασικές αρχές που οφείλει να ακολουθεί και να σέβεται κάθε εμπλεκόμενος επαγγελματίας. Αυτές οι αρχές σχετίζονται με την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διαχείριση υποθέσεων με σκοπό τη διασφάλιση της ασφάλειας του θύματος και των παιδιών -εάν υπάρχουν.

Σύμφωνα με την Πολιτική Παιδικής Προστασίας:

Οποιαδήποτε πληροφορία που αποκαλύπτει την ταυτότητα των παιδιών και μπορεί να τα θέσει σε κίνδυνο θα πρέπει να ακολουθεί αυστηρούς κανόνες εμπιστευτικότητας μεταξύ των συνεργαζόμενων επαγγελματιών/ οντότητες. Πληροφορίες για τη ζωή των παιδιών θα πρέπει να φυλάσσονται σε ασφαλή αρχεία. Η πρόσβαση σε αυτά θα πρέπει να περιορίζεται σε όσους χρειάζεται να τα χρησιμοποιούν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.

5. Πρωτόκολλο Συνεργασίας και Εργαλειοθήκη

Η συνεργασία πρόκειται να ρυθμιστεί από την Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας Διασύνδεσης Φορέων ASAP2.0 και το Έγγραφο Πολιτικής ASAP2.0 που υπογράφεται από τους εμπλεκόμενους επαγγελματίες.

Η συνεργασία μεταξύ των εμπλεκόμενων Υπηρεσιών και φορέων χωρίζεται σε τρεις φάσεις:

- **Φάση 1:** συνάντηση μεταξύ των ομάδων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών/φορέων, προκειμένου να καθιερωθεί μια αμοιβαία γλώσσα, να δημιουργηθεί ένα κοινό έδαφος κατανόησης του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών και να αποκτηθεί τελικά μια αμοιβαία γνώση των μεθόδων και μεθοδολογιών εργασίας
- **Φάση 2:** συναντήσεις μεταξύ των διαχειριστών υποθέσεων (μία από κάθε Υπηρεσία)
- **Φάση 3:** Κλείσιμο και παρακολούθηση υποθέσεων

5.1. Φάση 1

Περιλαμβάνει μια πρώτη συνάντηση μεταξύ των εμπλεκόμενων επαγγελματιών από τις συνεργαζόμενες υπηρεσίες/φορείς μετά από μια αρχική χαρτογράφηση του οικοσυστήματος όλων των ενδιαφερομένων/ εμπλεκόμενων επαγγελματιών και υπηρεσιών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Σε περίπτωση που εμπλέκονται παιδιά, ενδείκνυται η παρουσία ενός ειδικού υπεύθυνου για την Πολιτική Παιδικής Προστασίας από τον αντίστοιχο οργανισμό για να εισαγάγει αυτό το θέμα στους συμμετέχοντες.

Στόχος αυτής της συνάντησης είναι να οριστούν και εν συνεχεία να διαμοιραστούν θεωρητικά και μεθοδολογικά θεμέλια και επιχειρησιακές διαδικασίες κάθε Υπηρεσίας/Φορέα και να

- Εκπαιδεύσετε και τις δύο ομάδες στη χρήση αυτού του πρωτοκόλλου
- Ξεκινήσετε τη συνεργασία με αμοιβαία γνώση και επίγνωση.
- Οικοδομηθεί αμοιβαία εμπιστοσύνη, με βάση τη συνείδηση ότι όλες οι Υπηρεσίες/φορείς έχουν τις ίδιες προτεραιότητες (π.χ. ασφάλεια των θυμάτων ή/και συμφέρον των παιδιών)
- Συζητήσετε οποιαδήποτε διαφορετική άποψη (τόσο μεθοδολογική όσο και θεωρητική)

5.2. Φάση 2

Περιλαμβάνει συναντήσεις μεταξύ διαχειριστών υποθέσεων και από τις δύο υπηρεσίες για να συζητηθεί η διαδικασία αξιολόγησης τόσο για το θύμα όσο και για τον θύτη.

Αυτή η φάση στοχεύει:

- Συνεργασία με τον ωφελούμενο έχοντας σαφώς κατά νου την παράλληλη διαδρομή που ακολουθεί το άλλο μέλος του ζευγαριού με την άλλη υπηρεσία.
- Έλεγχος κάθε μη ρεαλιστικής προσδοκίας που μπορεί να έχει η γυναίκα για άμεση βελτίωση της βίαιης συμπεριφοράς του (πρώην) συντρόφου της (ειδικά στην αρχή του προγράμματος). Αυτό μπορεί να βοηθήσει στην πρόληψη της εγκατάλειψης.
- Μεταφέροντας στον ωφελούμενο την ιδέα ότι όλες οι εμπλεκόμενες Υπηρεσίες όχι μόνο συνεργάζονται, αλλά έχουν και τον ίδιο σκοπό.

Ένας επαγγελματίας από τις Υπηρεσίες Παιδικής Προστασίας θα προσκληθεί να συμμετάσχει, όταν κριθεί απαραίτητο.

Εάν το Πρόγραμμα Διαχείρισης Θυτών έχει ένα μέλος της ομάδας που ασχολείται αποκλειστικά με τις «επαφές συνεργατών» («contact person»), προσκαλείται επίσης στις συναντήσεις.

Οι διαχειριστές περιπτώσεων θα συναντώνται όσο συχνά κρίνουν απαραίτητο με βάση τη διαθεσιμότητά τους και τις ενημερωμένες ανάγκες των ωφελούμενων σύμφωνα με το τοπικό πλαίσιο κατά την περίοδο που και τα δύο μέλη του ζευγαριού παρακολουθούν το αντίστοιχο πρόγραμμά τους (ακόμα και αν ενταχθούν στο πρόγραμμα σε διαφορετικές χρονικές στιγμές).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ! Η απόσταση μεταξύ των συναντήσεων δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες αλλά δεν πρέπει να είναι μικρότερη από δύο εβδομάδες. Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, η συχνότητα των συναντήσεων θα μπορούσε να ενταθεί. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, κάθε διαχειριστής περίπτωσης μπορεί να συγκαλέσει επιπλέον συνεδρίαση, ανεξάρτητα από το συμφωνημένο χρονοδιάγραμμα.

5.3. Φάση 3

Περιλαμβάνει την περίοδο αξιολόγησης και περάτωσης των υποθέσεων. Προβλέπεται η παρακολούθηση (follow up) των υποθέσεων για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται απαραίτητο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ! Το σκεπτικό πίσω από τη μακροπρόθεσμη παρακολούθηση των υποθέσεων μετά το τέλος του προγράμματος είναι να «απαλλαγούμε» από την ωφελιμιστική πτυχή της διαδικασίας, δηλαδή την αποποινικοποίηση, και -αντίθετα- να τονίσουμε την αυθεντική και ουσιαστική πτυχή της διαδικασίας που έχει ως στόχο να αλλάξει τις βίαιες συμπεριφορές των θυτών και να μειώσει τον κίνδυνο για τα θύματα.

5.3.1. Κοινή εκτίμηση κινδύνου

Η εκτίμηση κινδύνου θα διενεργηθεί μέσω της ειδικής λίστας ελέγχου «ΔΕΙΚΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ» (βλ. Παράρτημα 5.1), που περιέχει δείκτες κινδύνου για τη γυναίκα και τα παιδιά. Προγράμματα που ήδη χρησιμοποιούν παρόμοια εργαλεία για την αξιολόγηση κινδύνου (για παράδειγμα το ερωτηματολόγιο SARA) μπορούν να αντικαταστήσουν ή να ενσωματώσουν τη λίστα ελέγχου του πρωτοκόλλου στο δικό τους εργαλείο. Η αξιολόγηση κινδύνου μέσω της λίστας ελέγχου γίνεται ξεχωριστά από κάθε διαχειριστή υπόθεσης πριν από κάθε συνάντηση, προκειμένου να επιτευχθεί ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διαδικασία σύγκρισης και κοινής χρήσης των αποτελεσμάτων.

→ Όταν χρησιμοποιείτε τη λίστα ελέγχου, ο κίνδυνος πρέπει να θεωρείται υψηλός όταν είναι παρόντα 3 στοιχεία/ δείκτες.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ! Το επίπεδο επικινδυνότητας θα πρέπει να αξιολογηθεί λόγω των συνθηκών που επικρατούν σε κοινωνικο-πολιτισμικό-οικονομικό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανότητα αλλαγής του κινδύνου σε περιόδους έκτακτης ανάγκης και κρίσης. Για παράδειγμα, η προϋπόθεση της απομόνωσης και τα περιοριστικά μέτρα (μέτρα κατά της πανδημίας του COVID-19) ενέχουν σοβαρούς κινδύνους που πρέπει να ληφθούν υπόψη από τους υπεύθυνους των υποθέσεων.

5.3.2. Εκτίμηση υποτροπής

Η αξιολόγηση της υποτροπής πραγματοποιείται αντιμετωπίζοντας τα επεισόδια υποτροπής που περιγράφονται τόσο από τον θύτη όσο και από το θύμα και καταγράφονται από τους υπεύθυνους της υπόθεσης στον παρακάτω πίνακα:

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από τον θύτη

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από το θύμα

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από άλλους φορείς

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

5.3.3. Αξιολόγηση ατομικής αλλαγής

Η αξιολόγηση της ατομικής αλλαγής πραγματοποιείται μέσω της χορήγησης ερωτηματολογίων IMPACT τόσο στον θύτη όσο και στο θύμα σύμφωνα με το ακόλουθο πρόγραμμα:

- T0 στην αρχή του προγράμματος
- T1 όταν ξεκινά η παρέμβαση
- T2 κάθε τρεις μήνες
- T3 στο τέλος του προγράμματος
- T4 παρακολούθηση (follow up)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

- Το T2 μπορεί να χορηγείται περιοδικά (κάθε 3 ή 4 μήνες) σε περίπτωση μακροχρόνιων προγραμμάτων (διάρκειας άνω των 12 μηνών).
- Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά κάθε προγράμματος (π.χ. ψυχο-εκπαιδευτική ομαδική παρέμβαση, συμβουλευτική κ.λπ.) οι επαγγελματίες θα μπορούσαν να έχουν την επιλογή να χρησιμοποιήσουν το T1 ή όχι.

Για τα θύματα, το ερωτηματολόγιο μπορεί να χορηγηθεί είτε από τον διαχειριστή της υπόθεσης από την υπηρεσία θυμάτων είτε από τον υπεύθυνο υπόθεσης του προγράμματος διαχείρισης θυτών που διαχειρίζεται τις επαφές με τους συνεργάτες των άλλων υπηρεσιών. Αυτή η αξιολόγηση του χρονοδιαγράμματος θα μπορούσε να προσαρμοστεί σύμφωνα με το Εθνικό Πλαίσιο Προγραμμάτων.

Το ερωτηματολόγιο θα πρέπει να χορηγείται στα ίδια χρονικά διαστήματα τόσο στον θύτη όσο και στο θύμα. Σε περίπτωση ιδιαίτερα δύσκολων καταστάσεων για το θύμα, οι διαχειριστές της υπόθεσης μπορούν να αποφασίσουν να καθυστερήσουν το ερωτηματολόγιο για να αποφύγουν πιθανές αγχωτικές επιπτώσεις.

Στην περίπτωση αυτή η καθυστέρηση της αξιολόγησης θα πρέπει να αιτιολογείται εγγράφως, λειτούργώντας έτσι ως τεκμήριο για την ακολουθούμενη διαδικασία και τις ειδικές πτυχές της υπόθεσης που εμποδίζουν την αξιολόγηση.

5.3.4. Μέτρηση άλλων ποιοτικών στοιχείων

Είναι πολύ σημαντικό οι διαχειριστές υποθέσεων να μοιράζονται επίσης πληροφορίες και να συζητούν άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά των προγραμμάτων (π.χ. αντίληψη του κινδύνου πέρα από τα αντικειμενικά αποτελέσματα της αξιολόγησης κινδύνου).

Εκτός από τις προγραμματισμένες συναντήσεις, ενθαρρύνονται οι άτυπες επαφές μεταξύ των υπευθύνων της υπόθεσης σε περίπτωση κρίσιμων γεγονότων για τα οποία είναι απαραίτητη η επαναξιολόγηση του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα:

- σημαντικές αλλαγές στον κύκλο ζωής του ζευγαριού/οικογένειας – π.χ. γεννήσεις, θάνατοι, χωρισμός, διαζύγιο,
- υποτροπή, ειδικά για σωματική βία ή σοβαρές απειλές,
- κλιμάκωση βίας,
- δικαστικές εντολές σχετικά με παιδιά,
- θέληση της γυναίκας να χωρίσει και
- ενέργειες του δικαστικού συστήματος ή τροποποιήσεις στη νομική διαδικασία.

Οι διαχειριστές υποθέσεων θα πρέπει επίσης να συζητούν και να μοιράζονται πληροφορίες για οποιαδήποτε μορφή βίας στον κυβερνοχώρο, ανεξάρτητα από το αν είναι βέβαιο ή ύποπτο.

6. Παραρτήματα

6.1. Λίστα ελέγχου για την αξιολόγηση κινδύνου (γυναίκα και παιδιά)

6.2. Εργαλείο αξιολόγησης υποτροπής

6.3. Αρχεία συνεδριάσεων

6.1. Λίστα ελέγχου: Δείκτες κινδύνου σε καταστάσεις κακοποίησης

Ενότητα Α: κίνδυνοι για τη γυναίκα

ΣΟΒΑΡΗ (ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ)

- Η γυναίκα νιώθει διαισθητικά ότι βρίσκεται σε κίνδυνο
- Απειλές για θάνατο ή αυτοκτονία, σκέψεις της γυναίκας γύρω από το θάνατο
- Χρήση αλκοόλ ή ναρκωτικών χωρίς θεραπεία (απώλεια μνήμης, βαρύτητα κατάχρησης/εξάρτησης)
- Αύξηση της συχνότητας και της σοβαρότητας των βίαιων συμπεριφορών (κλιμάκωση βίας)
- Ακραία και εμμονική ζήλια (τόσο στο διαδίκτυο όσο και στην πραγματική ζωή) προς κάθε τομέα ενδιαφέροντος του συντρόφου
- Επιθετική συμπεριφορά προς άλλα άτομα (γονείς, αδέρφια, συγγενείς κ.λπ.)
- Ποινικό μητρώο
- Πρόσβαση ή κατοχή όπλων, αναφορά στα όπλα ως εργαλεία εξουσίας, ελέγχου ή εκδίκησης· «οικεία» σχέση με το όπλο, αστεία γι' αυτό, χρήση όρων αγάπης για το όπλο
- Η γυναίκα έχει αφήσει οδηγίες μετά θάνατον
- Κακοποίηση κατοικίδιων ζώων
- Βία σε προηγούμενες σχέσεις
- Προηγούμενες αστυνομικές παρεμβάσεις για απειλητικές συμπεριφορές, καταδίωξη, ενδο-οικογενειακή βία, κακομεταχείριση, σεξουαλική κακοποίηση
- Απαίτηση η σχέση να διαρκέσει για πάντα, χρήση εκφράσεων όπως «μαζί για τη ζωή», «για πάντα», «ό,τι χρειαστεί»
- Θέληση της γυναίκας να χωρίσει
- Διαδικασία διαζυγίου σε εξέλιξη
- Διάγνωση ψυχικής ασθένειας στον θύτη που δεν αντιμετωπίζεται από ψυχίατρο ή γιατρό
- Παραβίαση των μέτρων προστασίας του Δικαστηρίου
- Έχει πρόσβαση στους λογαριασμούς και τις συσκευές της

ΜΗ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ - ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ (ΕΠΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ)

- Θυμός εναντίον της αστυνομίας ή άλλων (πραγματικά ή εικαζόμενα «ευθυνόμενων» αρχών
- Η ευθύνη για βίαιες ή επιθετικές συμπεριφορές αποδίδεται στο αλκοόλ ή στα ναρκωτικά
- Παρακολούθηση, έλεγχος και ακατάλληλη προσοχή στον σύντροφο επίσης μέσω stalkerware ή άλλων διαδικτυακών εργαλείων
- Η απόρριψη δε γίνεται δεκτή

- Προβολή ακραίων συναισθημάτων στους άλλους (μίσος, αγάπη, ζήλια)
- Ελαχιστοποίηση βίαιων συμπεριφορών
- Πίστη ότι όλοι είναι εναντίον του
- Άρνηση αλλαγής και περιγραφή του εαυτού του ως άκαμπτου και μη διατεθειμένου να συμβιβαστεί
- Επιτάχυνση της εμπλοκής στις πρώτες φάσεις της σχέσης (συγκατοίκηση, γάμος, εγκυμοσύνη)
- Απόπειρες αυτοκτονίας του θύματος
- Μεγαλώνοντας σε βίαιο περιβάλλον (γονείς που κακοποιούν ο ένας τον άλλον ή κακοποίηση προς τα παιδιά)
- Μεγαλώνοντας στο σύστημα πρόνοιας (με ανάδοχο γονέα ή σε ίδρυμα)
- Έχει πρόσβαση σε προσωπικές φωτογραφίες ή βίντεό της

Ενότητα Β: κίνδυνοι για τα παιδιά

- Είναι έγκυος
- Φροντίζει τα παιδιά (τα δικά της ή τα δικά του)
- Έχουν τα δικά τους (νόμιμα) παιδιά
- Γνωρίζει ότι τα παιδιά έχουν ακούσει τι έχει συμβεί σε μερικά από τα επεισόδια
- Γνωρίζει ότι τα παιδιά έχουν δει κάποιο από τα επεισόδια
- Έχει πληγώσει τα παιδιά τουλάχιστον μία φορά
- Έχει απειλήσει ότι θα πληγώσει τα παιδιά
- Έχει απειλήσει έμμεσα να σκοτώσει τα παιδιά
- Έχει απειλήσει άμεσα να σκοτώσει τα παιδιά
- Έχει πρόσβαση σε συσκευές και λογαριασμούς παιδιών για να παρακολουθεί/ελέγχει τις ενέργειες των παιδιών και της μητέρας
- Δεν ακολουθεί τις αποφάσεις του δικαστηρίου σχετικά με το διαζύγιο (επίδομα γάμου, μέτρα ασφαλείας, μη τυπικές επαφές με παιδιά)
- Παραμελεί τις ανάγκες των παιδιών, όπως στέρηση φαγητού, παιχνιδιού και κοινωνικών επαφών (και λόγω της κρίσης του COVID-19)
- Καταδιώκει και/ή παρενοχλεί τα παιδιά για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη μητέρα ή τις αποφάσεις της μέσω διαδικτύου ή στην πραγματική ζωή
- Τα παιδιά περνούν περισσότερο ή πολύ χρόνο με τη μητέρα τους
- Έχει απειλήσει να απαγάγει τα παιδιά
- Τα παιδιά αρνούνται να επικοινωνήσουν και να συναντηθούν μαζί του
- Η σχέση των παιδιών μαζί του έχει επιδεινωθεί
- Φόβος/θυμός/μνησικακία/επιθετικότητα παιδιών απέναντί του ή γενικευμένα σε συχνή βάση

6.2. Εργαλείο αξιολόγησης υποτροπής

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από τον θύτη

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από το θύμα

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

Επεισόδια υποτροπής που αναφέρθηκαν από άλλους φορείς

Είδος βίας	Περιγραφή του επεισοδίου	Ημερομηνία
Σωματική βία		
Ψυχολογική βία		
Οικονομική βία		
Σεξουαλική βία		
Stalking		
Διαδικτυακή Βία		
Βία κατά των παιδιών		
Άλλα		

6.3. Καταγραφή Συναντήσεων

Συνάντηση Νο:	Αριθμός υπόθεσης	Ημερομηνία	Συμμετέχοντες

α) Αξιολόγηση

	Υπηρεσία υποστήριξης θυμάτων	Υπηρεσία για τους θύτες	Άλλες υπηρεσίες/ φορείς
Κίνδυνος			
Υποτροπή			
Ατομική Αλλαγή			

Άλλες ποιοτικές σημειώσεις:

β) Σχέδιο δράσης

Ανάγκες προστασίας/ υποστήριξης	Ενέργειες	όροι	Υπεύθυνο άτομο/ φορέας

Τυποποιημένη Συμφωνία Συνεργασίας Διασύνδεσης Φορέων

Εισαγωγή

Λαμβάνοντας υπόψη

Την ισχύουσα νομοθεσία και, ειδικότερα, το άρθρο 16 ("Προγράμματα προληπτικής παρέμβασης και θεραπείας") της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (7 Απριλίου 7η, 2011) ορίζεται ότι τα προγράμματα για τους θύτες "όπου ενδείκνυται, (...) καταρτίζονται και εφαρμόζονται σε στενό συντονισμό με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης των θυμάτων".

Το "Πρωτόκολλο ASAP" δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του χρηματοδοτούμενου από την Ε.Ε. έργου "A.S.A.P. - A Systemic Approach for Perpetrators", κύριος στόχος του οποίου είναι η διασφάλιση της προστασίας των άμεσων θυμάτων ή μαρτύρων βίας ενάντια των γυναικών και των κοριτσιών.

Σκοπός της παρούσας συμφωνίας είναι να καθορίσει την εφαρμογή του "Πρωτοκόλλου Λειτουργίας A.S.A.P. 2.0" και μόνο, μεταξύ:

Του προγράμματος για τους θύτες,
που εκπροσωπείται από τον/την Κ./Κα.,

Της Υπηρεσίας Υποστήριξης Θυμάτων,
που εκπροσωπείται από τον/την Κ./Κα.,

Άλλου Φορέα,
που εκπροσωπείται από τον/την Κ./Κα.,

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ!

- Οι επαγγελματίες που διαχειρίζονται τις υποθέσεις (εφεξής διαχειριστές υποθέσεων) ορίζονται ως εκπρόσωποι.
- Η συνεργασία αυτή δεν είναι ενιαία για όλες τις υποθέσεις, αλλά αφορά αυστηρά τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Η ταυτοποίηση των ωφελούμενων συνιστάται να γίνεται με βάση την ακόλουθη κωδικοποίηση: (πρώτο ή τρίτο γράμμα ονόματος/επώνυμο/όνομα μητέρας ή όνομα πατέρα/ημερομηνία γέννησης/1 για τη γυναίκα-2 για τον άνδρα)

ID περίπτωσης:.....

Εντούτοις, δίνεται επίσης η δυνατότητα για κάθε οργανισμό να πραγματοποιεί την ταυτοποίηση με βάση τον δικό του κανονισμό κωδικοποίησης.

Σημεία-κλειδιά

- Οι διαχειριστές των υποθέσεων μπορούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση. Οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται αποκλειστικά στις δικές τους ομάδες εργασίας, με τρόπο που να είναι λειτουργικός για την αποτελεσματική διαχείριση των υποθέσεων.

- Το "Πρωτόκολλο ASAP" μπορεί να ενεργοποιηθεί μόνο εάν η γυναίκα δώσει τη ρητή γραπτή συγκατάθεσή της για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάστασή της, με τον υπεύθυνο του Προγράμματος Διαχείρισης Θυτών. Η συγκατάθεση της γυναίκας πρέπει να ελέγχεται περιοδικά: η ανταλλαγή πληροφοριών διακόπτεται μόλις η συγκατάθεσή της ανακληθεί.
- Οι πληροφορίες σχετικά με τη γυναίκα δε θα κοινοποιούνται σε καμία περίπτωση στον θύτη της βίας.
- Ο θύτης σε καμία περίπτωση δε θα ενημερωθεί για το γεγονός ότι η σύντροφός του έχει απευθυνθεί στην Υπηρεσία Υποστήριξης Θυμάτων.
- Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών του θύματος και του θύτη πρέπει να προβλέπεται ρητά στις αντίστοιχες εξουσιοδοτήσεις για τη χρήση των δεδομένων, σύμφωνα με τον GDPR και τους σχετικούς κανονισμούς περί απορρήτου.
- Η ανταλλαγή πληροφοριών θα γίνεται αυστηρά στο πλαίσιο της από κοινού αξιολόγησης του κινδύνου και της υποτροπής και της αλλαγής της συμπεριφοράς του θύτη, όπως ορίζεται στο πρωτόκολλο.
- Σε περίπτωση κατάστασης υψηλού κινδύνου για τις γυναίκες, τα κορίτσια ή τους ανηλίκους, οι δύο Υπηρεσίες αναλαμβάνουν να ενεργοποιήσουν κοινά μέτρα για τη διαχείριση του κινδύνου αυτού.
- Και οι δύο υπηρεσίες δεσμεύονται να εφαρμόσουν το "Πρωτόκολλο" σύμφωνα με τα βήματα που ορίζονται σε αυτό, εφαρμόζοντας τη συνεργασία μέχρι το τέλος του προγράμματος διαχείρισης του θύτη.

Αμοιβαίες δεσμεύσεις

Η Υπηρεσία Υποστήριξης Θυμάτων, εκπροσωπούμενη από τον/την κ., δεσμεύεται να:

- επαληθεύσει με τη γυναίκα τη συγκατάθεσή της να μοιραστεί, μέσω του διαχειριστή της περίπτωσης της, πληροφορίες σχετικά με την κατάστασή της με τον διαχειριστή της περίπτωσης του προγράμματος για τους θύτες που είναι υπεύθυνος για τον άνδρα που άσκησε/ασκεί βία εναντίον της.
- ενεργοποιήσει "έκτακτες" συναντήσεις όταν προκύπτουν κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση, ιδίως όταν αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του κινδύνου για τη γυναίκα/τα παιδιά.
- ...

Το Πρόγραμμα για τους Θύτες, εκπροσωπούμενο από τον/την κ., δεσμεύεται να:

- ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με την αλλαγή στη συμπεριφορά του θύτη, η οποία αξιολογείται με τη χορήγηση του ερωτηματολογίου IMPACT ή άλλου αντίστοιχου εργαλείου.
- ενεργοποιήσει "έκτακτες" συναντήσεις όταν προκύπτουν κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση, ιδίως αν διαπιστώνουν αλλαγή στον κίνδυνο για τη γυναίκα/τα παιδιά.
- ενημερώσει αμέσως την υπηρεσία θυμάτων σε περίπτωση άμεσου κινδύνου για τη γυναίκα ή τα παιδιά.
- ...

Το.....(τρίτο μέρος),
εκπροσωπούμενο από τον/την κ.
.....δεσμεύεται να:

- επαληθεύσει με τη γυναίκα τη συγκατάθεσή της να μοιραστεί, μέσω του διαχειριστή της περίπτωσης της, πληροφορίες σχετικά με την κατάστασή της με τον διαχειριστή της περίπτωσης του προγράμματος για τους θύτες που είναι υπεύθυνος για τον άνδρα που άσκησε/ασκεί βία εναντίον της.
- ενεργοποιήσει "έκτακτες" συναντήσεις όταν προκύπτουν κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση, ιδίως αν διαπιστώνουν αλλαγή στον κίνδυνο για τη γυναίκα/τα παιδιά.
- ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με την αλλαγή στη συμπεριφορά του θύτη, η οποία αξιολογείται με τη χορήγηση του ερωτηματολογίου IMPACT ή άλλου αντίστοιχου εργαλείου.
- ενημερώσει αμέσως την υπηρεσία θυμάτων σε περίπτωση άμεσου κινδύνου για τη γυναίκα ή τα παιδιά.
- ...

Εφαρμογή της Συντονισμένης Συνεργασίας

Ο συντονισμός της διαδικασίας θα μπορούσε να αναληφθεί εκ περιτροπής από τον υπεύθυνο κάθε υπηρεσίας. Σε κάθε συντονισμό, ο συντονιστής θα είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή των συμφωνημένων αποφάσεων ή θα αναλαμβάνει πρωτοβουλία σε περιπτώσεις διαφωνίας. Η διαδικασία θα διεξάγεται με πιο ευέλικτο τρόπο, ανάλογα με τις δυνατότητες και τα μέσα που διαθέτει κάθε φορέας και χώρα.

Ή

Κ./Κα. επιβλέπει τον συντονισμό...

Ημερομηνία

Για την υπηρεσία Για την υπηρεσία

1. Εισαγωγή

Η αναγκαιότητα αποτελεσματικής συνεργασίας των Υπηρεσιών Υποστήριξης Θυμάτων και των Προγραμμάτων Διαχείρισης Θυτών αποτελεί βασική προτεραιότητα για την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας και τη μεγιστοποίηση της ασφάλειας των θυμάτων και των παιδιών. Η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των Υπηρεσιών Υποστήριξης Θυμάτων και των Προγραμμάτων Διαχείρισης Θυτών πρέπει να λαμβάνει υπόψη πολλές βασικές πτυχές, διασφαλίζοντας ότι ο κίνδυνος αξιολογείται σωστά και έγκαιρα, ότι ελαχιστοποιείται η υποτροπή και ότι η λογοδοσία αποτελεί βασική προτεραιότητα μεταξύ των επαγγελματιών που εμπλέκονται σε τοπικό επίπεδο. Σε αυτό το επίπεδο, οι επαγγελματίες που ασχολούνται με την Υποστήριξη Θυμάτων και τη Διαχείριση Θυτών πρέπει να ακολουθούν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο συνεργασίας για την αποφυγή κρίσιμων λαθών που θα μπορούσαν να εκθέσουν το θύμα σε περαιτέρω κινδύνους, ώστε να επιτευχθεί ένα ελάχιστο επίπεδο συντονισμού στις δραστηριότητες που πραγματοποιούν. Η συνεργασία μεταξύ επαγγελματιών που εργάζονται με το θύμα και τον θύτη, πρέπει να περιλαμβάνει την αποφυγή στιγματισμού οποιουδήποτε από τα μέλη και σε οποιοδήποτε επίπεδο της διαδικασίας.

Σε αυτό το σημείο, το Έργο ASAP 2.0 εστιάζει στη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των Υπηρεσιών Υποστήριξης Θυμάτων (VSS) και των Προγραμμάτων Διαχείρισης Θυτών (PPs) προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των θυμάτων/ επιζωσών της βίας λόγω φύλου. Βασίζεται στα εργαλεία και τις μεθοδολογίες που αναπτύχθηκαν κατά την υλοποίηση του Έργου ASAP.

Ο στόχος του ASAP 2.0 είναι να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα των Προγραμμάτων Διαχείρισης Θυτών μέσω της εφαρμογής μιας συστημικής προσέγγισης που βασίζεται στις πειραματικές μεθοδολογίες του ASAP. Το πρωτόκολλο συνεργασίας εφαρμόζεται πιλοτικά σε 4 χώρες της ΕΕ (BG, CY, DE, EL, ES, IT), με στόχο την τυποποίηση της συνεργασίας μεταξύ PP και VSS, εισάγοντας διαδικασίες και μεθοδολογίες που στοχεύουν στην αύξηση της αποτελεσματικότητας των PP και της ασφάλειας των θυμάτων, γυναικών και παιδιών.

Το πρωτόκολλο και η εργαλειοθήκη ASAP2.0 που αναπτύχθηκε, μαζί με αυτό το Έγγραφο Πολιτικής ASAP2.0 και την Πρότυπη Συμφωνία Πολύ-υπηρεσιακής Συνεργασίας ASAP2.0 (MSA), χρησιμεύει ως βασικό εργαλείο για τους επαγγελματίες για περαιτέρω βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ διαφορετικών φορέων.

Το αρχικό πρωτόκολλο του ASAP έχει αναβαθμιστεί ώστε να περιλαμβάνει:

- Επιπτώσεις του COVID-19 σε θύτες, θύματα και διαδικτυακή συμβουλευτική/ θεραπεία και συνεργασία
- Η βία μέσω Διαδικτύου είναι μια αναδυόμενη μορφή βίας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην αξιολόγηση του κινδύνου και της υποτροπής της βίας και στην παροχή υπηρεσιών στους θύτες.
- Δεοντολογικά και διαδικαστικά ζητήματα που προκύπτουν από την ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών μεταξύ διαφορετικών υπηρεσιών
- Θέματα προστασίας των παιδιών, τόσο στην αξιολόγηση όσο και στη διαχείριση περιπτώσεων κακομεταχείρισης, κακοποίησης και βιαιοπραγίας όπου εμπλέκονται παιδιά.

2. Σκοπός

Ο κύριος σκοπός αυτού του Εγγράφου Πολιτικής A.S.A.P.2.0 είναι να διασφαλιστεί ότι οι επαγγελματίες που εμπλέκονται στην υποστήριξη θυμάτων και στη διαχείριση θυτών συμφωνούν στα ελάχιστα πρότυπα συνεργασίας, έτσι ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του συντονισμού, να μεγιστοποιηθεί η ασφάλεια για τα θύματα και να μειωθεί η υποτροπή.

Σε μια συλλογική προσέγγιση στη διαχείριση υποθέσεων, οι εμπλεκόμενοι επαγγελματίες εκφράζουν την ετοιμότητά τους να συμμετάσχουν ή να αξιολογήσουν διαδικασίες όπως περιγράφονται στο Πρωτόκολλο ASAP 2.0. Επιπλέον, συναινούν στην κοινοποίηση βασικών πληροφοριών σχετικά με τις υπό συζήτηση περιπτώσεις, πράττοντας αυτό σε συμμόρφωση με τον GDPR και τα κατάλληλα μέτρα προστασίας προσωπικών δεδομένων (όπως περιγράφεται στην παράγραφο 3.4 του Πρωτοκόλλου). Επιπλέον, οι επαγγελματίες δεσμεύονται να τηρούν τις καθιερωμένες αρχές συνεργασίας μεταξύ πολλών φορέων, με έμφαση στην ελαχιστοποίηση του κινδύνου σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.

Ο ρόλος αυτού του Εγγράφου Πολιτικής είναι να χρησιμεύσει ως μια αμοιβαία αποδεκτή οδός συνεργασίας μεταξύ των επαγγελματιών των υπηρεσιών Υποστήριξης Θυμάτων και Προγραμμάτων Διαχείρισης Θυτών, σε περίπτωση που το MSA δεν μπορεί να υπογραφεί για τυπικούς / διοικητικούς λόγους από τους Οργανισμούς. Είναι μια συμφωνία μεταξύ επαγγελματιών για κάθε περίπτωση, που δείχνει τη συγκατάθεσή τους για αποτελεσματική διαχείριση υποθέσεων.

3. Πεδία συνεργασίας Φορέων και Επαγγελματιών

Ο επαγγελματίας

XX/EE

από

VSS/PP

συμφωνώ ότι η συνεργασία μεταξύ επαγγελματιών είναι ζωτικής σημασίας για τη μεγιστοποίηση της ασφάλειας των θυμάτων και των οικογενειών τους. Μια σημαντική πτυχή της αποτελεσματικότητας αυτής της διαδικασίας είναι η διασφάλιση ότι οι επαγγελματίες μοιράζονται τις πληροφορίες της υπόθεσης αντικειμενικά, χωρίς καμία μεροληψία ή προκατάληψη.»

Σύμφωνα με αυτό το έγγραφο, οι συνεργαζόμενοι επαγγελματίες δεν θα μοιράζονται κρίσιμες ή εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να παραβιάζουν τις πολιτικές προστασίας δεδομένων του αντίστοιχου οργανισμού τους.

Οι επαγγελματίες από τους συνεργαζόμενους φορείς συμφωνούν στις ακόλουθες βασικές αρχές:

- a. **Επικοινωνία:** Οι προαναφερθέντες επαγγελματίες θα βρίσκονται σε συνεχή επικοινωνία, όπως προβλέπεται από το Πρωτόκολλο ASAP (άρθρο 3.2). Αυτή η συνεργασία στοχεύει στην αποτελεσματική διαχείριση της υπόθεσης και την προστασία του θύματος και τυχόν εμπλεκόμενων παιδιών.
- b. **κοινή κατανόηση:** Οι επαγγελματίες συμφωνούν σε μια κοινή κατανόηση της βίας με βάση το φύλο, όπως ορίζεται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και στην αμοιβαία ανταλλαγή γνώσεων σχετικά με τις μεθοδολογίες εργασίας. Δεσμεύεται να περιγράφει τους ρόλους, τις πιθανές παρεμβάσεις και τις διαδικασίες για κάθε παράγοντα που εμπλέκεται στο σύστημα, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1.4.1 του Πρωτοκόλλου.
- c. **μοιράζονται τις δυνατότητες για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου που συντονίζει και τυποποιεί το έργο των επαγγελματιών.** Κάθε επαγγελματίας που εμπλέκεται στη διαδικασία, συναινεί στην επαγγελματική του ευθύνη στη διαδικασία συνεργασίας.

- d. **συναινετική στάση για τη δικτύωση μεταξύ των υπηρεσιών** που περιγράφει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών και των επαγγελματιών (παράγραφος 3.4 του Πρωτοκόλλου), κατά τρόπο λειτουργικό για την αποτελεσματική διαχείριση υποθέσεων. Η ανταλλαγή πληροφοριών θα διέπεται από τις αντίστοιχες εξουσιοδοτήσεις για χρήση δεδομένων, σύμφωνα με τον GDPR και τους σχετικούς κανονισμούς απορρήτου. Ο επαγγελματίας συναινεί στην ακρίβεια, την επικαιρότητα και την ασφάλεια της διαδικασίας διαμοιρασμού πληροφοριών.
- e. **Η παροχή συναίνεσης από τον επαγγελματία** δεν λειτουργεί σε καμία περίπτωση ως δεσμευτική ενέργεια για τη λειτουργία και τη στρατηγική του φορέα στον οποίο εργάζεται ο επαγγελματίας.
- f. **Η παροχή συναίνεσης δεν είναι μια δεσμευτική ενέργεια**, μάλλον μια διάταξη συναίνεσης για την προώθηση της αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας μεταξύ των φορέων.

4. Υπογραφή

Οργανισμός/Φορέας:.....

Όνομα Επαγγελματία:.....

Επάγγελμα:.....

Υπογραφή:

Ημερομηνία:/...../20.....

ASAP_{2.0}

A Systemic Approach to address
Perpetrators of domestic violence

Funded by
the European Union

Association *NAIA*

UNA CASA
PER L'UOMO
società cooperativa sociale

www.work-with-perpetrators.eu